

Norges Kommunerevisorforbund
Postboks 1417 Vika

0115 OSLO

Deres ref

Vår ref
06/1391-3 JOS

Dato
28.02.2007

Forskrifter om fjernmøter og skriftlig saksbehandling - kontrollutvalget

Vi viser til brev av 15. mai 2006 og 11. januar 2007.

Som Kommunerevisorforbundet påpeker, ble det i rundskriv H-27/94 datert 28. oktober 1994, gitt uttrykk for at departementet ville gjøre en endring i forskrift av 13. januar 1993 nr. 4035 om fjernmøter og skriftlig saksbehandling. Ønsket om endring ble utløst av at det i departementets merknader til § 3 den dagjeldende forskrift om kontrollutvalg (datert 13. januar 1993) - i rundskriv H-5/93 var gitt uttrykk for at det gjaldt et forbud mot fjernmøter og skriftlig saksbehandling i kontrollutvalg.

Den omtalte forskriftsendring synes imidlertid ved en inkurie å aldri ha blitt gjort.

Forskriften om kontrollutvalg fra 1993 er senere erstattet av forskrift om kontrollutvalg i kommuner og fylkeskommuner av 1. juli 2004. Spørsmålet om fjernmøter og skriftlig saksbehandling i kontrollutvalget er ikke berørt i denne forskriften, og heller ikke i departementets merknader til forskriften i rundskriv H-15/04.

Rettstilstanden synes derfor pr. i dag å måtte baseres på kommuneloven § 30 nr. 2 og forskrift om fjernmøter og skriftlig saksbehandling § 1. Av loven § 30 nr. 2 første punktum fremgår at lederen av organet kan beslutte at en sak skal tas opp til behandling ved fjernmøte eller skriftlig saksbehandling, på de vilkår som fremgår av annet punktum. De nærmere regler i forskrifter om fjernmøter og skriftlig saksbehandling vil i så fall gjelde. På denne bakgrunn vil også lederen av kontrollutvalget ha tilsvarende adgang til å bestemme at en sak skal tas opp til

behandling ved fjernmøte eller skriftlig saksbehandling.

Det synes å fremgå av forskriften om fjernmøter og skriftlig saksbehandling § 1 annet ledd at kommunestyret for kontrollutvalgets del kan bestemme at det ikke skal være anledning til fjernmøter og skriftlig saksbehandling i kontrollutvalget – jf. at kommunestyret for andre organer enn de som er oppregnet i første ledd kan bestemme ”noe annet”. I lys av kommuneloven § 29 nr. 2 er imidlertid dette neppe holdbart. Kommuneloven § 29 nr. 2 gjør hele lovens kap. 6 gjeldende for kontrollutvalget, dersom ikke annet fremgår av § 77. Adgangen for kommunestyret etter nr. 3 til å bestemme noe annet, gjelder andre folkevalgte organer enn de som er omhandlet i nr. 1 og 2. Kontrollutvalget er dermed etter loven ikke omfattet av kommunestyrets adgang til å bestemme ”noe annet”. Adgangen etter loven § 30 nr. 2 til å gi nærmere regler i forskrift, omfatter neppe adgang til å fravike dette. Således må det etter departements oppfatning legges til grunn at kommunestyret ikke har anledning til å bestemme at adgangen til fjernmøter og skriftlig saksbehandling skal være avskåret for kontrollutvalgets vedkommende.

Departementet kan pr. i dag ikke se avgjørende innvendinger mot at adgangen til fjernmøter og skriftlig saksbehandling bør stå åpen også for kontrollutvalget. Som det fremgår innledningsvis ble det riktignok i 1993 gitt uttrykk for at regelen burde være en annen. I det omtalte rundskrivet fra 1993 fremgår imidlertid ingen begrunnelse for hvorfor adgangen skulle være avskåret. Ambisjonen om å forskriftsfeste dette ble heller ikke fulgt opp da regelverket om kommunale kontrollutvalg og revisjon undergikk vesentlige endringer i 2004. Med mindre det skulle vise seg at adgangen til fjernmøter og skriftlig saksbehandling i kontrollutvalget skulle vise seg å være uheldig, vil det ikke umiddelbart bli iverksatt noe arbeid fra departementets side for å endre rettstilstanden på dette punkt.

Det kan imidlertid være grunn til å peke på at de hensyn som er omtalt i forskriftens § 3 – derunder hensynet til personvern eller andre tungtveiende private offentlige interesser – etter omstendighetene vil kunne ha særlig relevans på kontrollutvalgenes arbeidsområde.

Med hilsen

Helga Hjorth e.f.
Avdelingsdirektør

Jostein Selle
seniorrådgiver

